

Прологомена рјечнику екскурзије

Поредао сам их без икаквог реда, како ми је прво пало на памет, али ни Богу није важно којом се руком крстимо, тако да ми нико, надам се, неће замјерити што сам у свој рјечник прво уврстио Атину, послије ње плажу, затим Солун, на крају диско, а можда све то и обрнутим редослиједом.

1) ДОК СЕ ПРИПРЕМАМ I – Госпођа Мајка, по обичају, диже дреку око моје четкице за зубе (ма, сад је била ту!), а ја размишљам о томе колико ћемо стварно трљати „бијеле коке“ да би „истјерали“ задах чега већ не. Моје мисли су чак у Атини. Ко мари за вечеру и паковање!

2) ДОК СЕ ПРИПРЕМАМ II – Када ћемо опет овако? Девет дана је за нама, 'ајмо назад! Наредних годину дана евоцираћемо успомене, а на крају ћемо схватити (тек онда!) оно „...од колевке па до гроба...“ Боље није могло...

3) ДОК ГЛЕДАМО МАКЕДОНСКА БРДА – Запита ли се ико гдје су овдје људи? Нема, па нема. А Дадо Топић је с толико љубави и снаге отпјевао „Македонију“! У чему је „цака“? Можда оно Шантићево: „... од своје мајке ко ће наћи бољу...“

4) ДОК МИ СЕ СМИЈЕ СТЕВАН СИНЂЕЛИЋ – Или сам ја то уобразио? А лијепо сам га видео смије се и каже: „Ја ћу дати живот, отаубино моја, знајући шта дајем и зашто га дајем!“

5) ДОК ШЕТАМ АТИНОМ I – Љепота једна! Све уређено, одише миром, хранимо се њиме (али се више сликамо!). Богиња Атина љепша него икад, Парламент у свој својој величини (са ваше десне стране). А тек стражари... Сијевају блицеви, али ко мари? Они се не померају, не трепћу (мало лажем), не дишу (много лажем).

6) ДОК ШЕТАМ АТИНОМ II – Фуј! Ти фармакоси данашњега доба, жртвовани у име незнађа?! Троугао који сачињавају Омонија, Синтагма и Акропол, њи-

хов је жртвеник. У том срцу Грчке потпаљује се ватра за част њихових душа. Шта их је натјерало на то ваљање по прабини, на ту фикцију? Доче, слатки доче!

7) ДОК ШЕТАМ АТИНОМ III – Радни наслов: ДОК ШЕТАМ АТИНОМ СА ПРИЈАТЕЉЕМ ТАРАБОМ... ОБОЈИЦА ИЗГУБЉЕНИ – До кога је не знам, али Тараба и ја смо се сами враћали у хотел (враћали – као да смо знали гдје идемо!). Прозлазећи кроз мрачне хаусторе, стегнутих песница, срце ми је пумпало у ритму шест осмина, али су нас двије Гркиње спасиле и нас двојица те ноћи... Питајте Сању гдје јој је те вечери била мајица?

8) ДОК БИРАМО – Стоја или „Рибља чорба“?! Е, мој Стево, није ни теби лако!

9) ДОК САМ НА АКРОПОЉУ – Кажу да богови бирају најбоље!

10) ДОК НИСАМ БИО НА АКРОПОЉУ – Шта ли је то? Одговор: термин број 9.

11) САД БЕЗ ЗЕЗАЊА, НА АКРОПОЉУ – Шта ли то покушавам рећи? Чељуст (не зуб!) времена га је нагризла, али „тврдо је орах воћка чудновата“.

12) ДОК ЛОЧЕМО, ПАРДОН, ПИЈЕМО – Не сјећам се!

13) ДОК ПЛАЋАМ 2€ ЗА МЕТЕОРЕ – Мало је за сву ону љепоту, силину, духовност, спокојство...

14) ДОК СМО НА ПЛАЖИ – Милко покушава извести „маказице“, Михаела се маже „нечим“, Рајана је гладна, *Nathalie* покушава ући у хладну воду... Углавном се нема шта мислити.

15) ДОК ПЕВАМО „ЧОБАНА“ – Нек се нађе (за неупућене: Шта је то црно, има „стомак“, добре „ципе“, а још боље „цвике“ и „фриз“, мазимо га и пазимо и зовемо га... Како?)

16) ДОК ПРИЧАМ ГОСПОЂА МАЈЦИ ОВО – Све је у реду, али чим сам споменуо пиво, добио сам по глави.

Горан Дакић IV⁹

Матурска екскурзија у трајању од 21 дан

Далеке 1938. године – како смо сазнали из одобреног захтјева просвјетним властима упућеног од стране ондашњег директора Гимназије, Стеве Миладиновића (документ у Архиву Републике Српске, Фонд Краљевске банске управе Врбаске бановине, Просветно одељење, Државна реална Гимназија у Бањој Луци, бр. 319/38 од 21. марта 1938. године) – екскурзија за тадашња два одјељења (49 ученика) матураната бањалучке Реалке трајала је 21 дан, од 17. јуна до 7. јула 1938. године. И план екскурзије био је, морамо признати, богат и занимљив (иако није ријеч о дестинацијама у Грчкој или Шпанији): путовало се, уз једнодневна или дводневна задржавања, маршрутом Бања Лука – Приједор – Јајце – Сарајево – Дубровник – Котор – Цетиње – Подгорица – Пећ – Приштина – Скопље – Краљево – Крагујевац – Младеновац – Оплепац – Београд – Бања Лука. План је очигледно и недвосмислено обећавао испуњење циља путовања – „уознавање историјских споменика и природних љепота наше отаџбине“, оновремене, свакако.

З. П.